

Τεχνολογίες Υλοποίησης Αλγορίθμων

Χρήστος Ζαρολιάγκης

Καθηγητής

Τμήμα Μηχ/κων Η/Υ & Πληροφορικής

Πανεπιστήμιο Πατρών

email: zaro@ceid.upatras.gr

Ενότητα 5

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

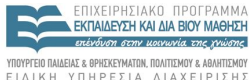

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

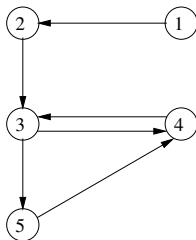
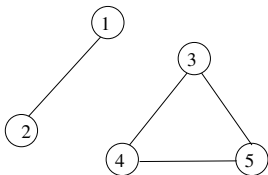

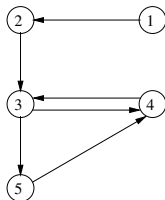
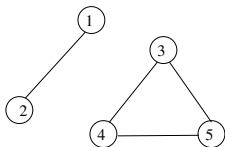
- Γραφήματα – βασικές έννοιες
- Αναπαράσταση Γραφημάτων
- Αναπαράσταση Δικτύων
- Γραφήματα στην LEDA
- Βασικοί Αλγόριθμοι Γραφημάτων

- **Γράφημα** $G = (V, E)$:

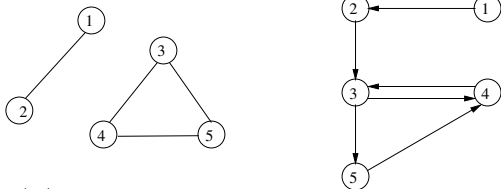
- σύνολο **κόμβων/κορυφών (nodes/vertices)** V
- σύνολο **πλευρών/ακμών (edges/arcs)** $E \subseteq V \times V$
σχέσεις μεταξύ κόμβων

- Μια ακμή $e = (i, j) \in E$ «συσχετίζει» ή «συνδέει» τις κορυφές i και j

- Κατευθυνόμενες ακμές \Rightarrow **κατευθυνόμενο γράφημα**
Μη-κατευθυνόμενες ακμές \Rightarrow **μη κατευθυνόμενο γράφημα**
- Κατευθυνόμενη ακμή $e = (i, j)$
 - i : αρχική κορυφή (source/tail)
 - j : τελική κορυφή (target/head)
- Ακμή $e = (i, j) \in E$
 - Η i είναι γειτονική (adjacent) της j
 - Η e προσπίπτει (incident) στις i και j

Συμβολισμός

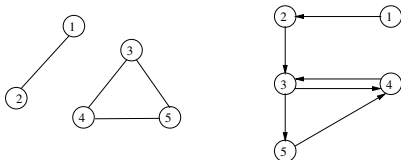
- $n = |V|, m = |E|$
- Μη κατευθυνόμενα γραφήματα, **βαθμός (degree)** κορυφής i :
 $d_i = \#$ προσπιπτουσών ακμών της κορυφής i
- Κατευθυνόμενα γραφήματα
βαθμός-εισόδου (in-degree) κορυφής i :
 $d_i^{in} = \#$ προσπιπτουσών ακμών που έχουν την i ως τελική
βαθμός-εξόδου (out-degree) κορυφής i :
 $d_i^{out} = \#$ προσπιπτουσών ακμών που έχουν την i ως αρχική

Θεώρημα Euler

$$(i) \sum_{i=1}^n d_i = 2m$$

$$(ii) \sum_{i=1}^n d_i^{in} = \sum_{i=1}^n d_i^{out} = m$$

- Μητρώο Γεινίασης (adjacency matrix)
- Λίστες Γεινίασης (adjacency lists)
 - Με χρήση πινάκων (Packed-Adjacency Lists)
 - Με χρήση γραμμικών λιστών (Linked-Adjacency Lists)
- Έμμεση αναπαράσταση (LEDA)

- Μητρώο A διαστάσεων $n \times n$:

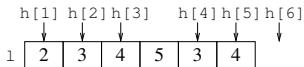
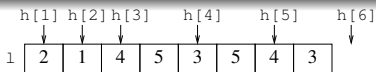
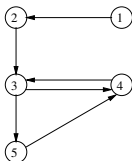
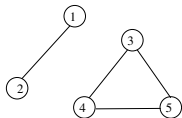
$$A(i,j) = \begin{cases} 1 & \text{αν } (i,j) \in E \\ 0 & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

$$\begin{matrix} & \begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \\ 5 \end{matrix} & \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

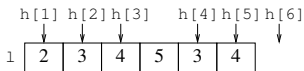
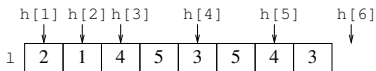
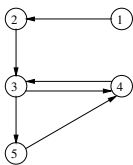
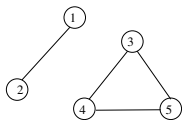
$$\begin{matrix} & \begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \\ 5 \end{matrix} & \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

- Χώρος: $O(n^2)$ bytes ή bits
- Χρόνος προσδιορισμού βαθμού κορυφής: $\Theta(n)$
- Χρόνος εισαγωγής/διαγραφής ακμής: $O(1)$

Γραφήματα – Αναπαράσταση με χρήση πινάκων

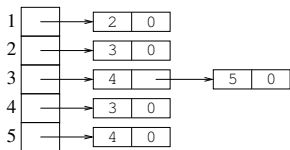
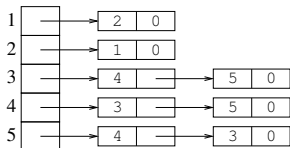
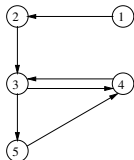
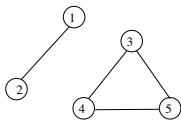

- Μονοδιάστατοι πίνακες $h[0..n+1]$ και $l[0..M]$, όπου $M = m - 1$ ($M = 2m - 1$) αν G είναι κατευθυνόμενο (μη κατευθυνόμενο)
- Οργάνωση πίνακα $l[0..M]$:
οι πρώτες d_1^{out} (d_1) θέσεις περιέχουν όλες τις κορυφές που είναι γειτονικές στην κορυφή 1,
οι επόμενες d_2^{out} (d_2) θέσεις περιέχουν όλες τις κορυφές που είναι γειτονικές στην κορυφή 2, κοκ
- Οργάνωση πίνακα $h[0..n+1]$: οι γειτονικές κορυφές της κορυφής i βρίσκονται στις θέσεις $l[h[i]]$, $l[h[i] + 1]$, \dots , $l[h[i + 1] - 1]$, όπου $h[i] < h[i + 1]$

- Χώρος: $\leq (n + 1) \lceil \log(2m + 1) \rceil + 2m \lceil \log n \rceil$
 $= O((n + m) \log n)$ bits = $O(n + m)$ bytes
- Χρόνος προσδιορισμού βαθμού κορυφής: $O(1)$
- Χρόνος εισαγωγής/διαγραφής ακμής: $O(n + m)$

- Κάθε σύνολο γειτονικών κορυφών \leftrightarrow γραμμική λίστα
- Κορυφή i αποθηκεύεται στη θέση $h[i]$ ενός πίνακα h
 - $h[i] \rightarrow$ γραμμική λίστα κορυφής i

- Χώρος: $\leq (n + 1) \text{sizeof}(\text{pointer}) + 2m \lceil \log n \rceil$
 $= O((n + m) \log n)$ bits = $O(n + m)$ bytes
- Χρόνος προσδιορισμού βαθμού κορυφής: $O(d_i^{\text{out}})$
- Χρόνος εισαγωγής/διαγραφής ακμής: $O(1)$ / $O(d_i^{\text{out}})$

- **Δίκτυο**: γράφημα του οποίου οι κορυφές/ακμές συσχετίζονται με κάποια τιμή
- **Μητρώο Γεινιάσης**: επιπρόσθετο μητρώο W έτσι ώστε

$$W(i,j) = \begin{cases} \text{weight}(i,j) & \text{αν } (i,j) \in E \\ \text{NoEdge} & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

όπου NoEdge ισούται με κάποια προεπιλεγμένη τιμή (π.χ. 0 ή ∞)

- **Λίστες Γεινιάσης - χρήση πινάκων**:
κάθε στοιχείο του πίνακα I περιέχει ένα ζεύγος (κορυφή, τιμή)
- **Λίστες Γεινιάσης - χρήση γραμμικών λιστών**:
κάθε στοιχείο μιας λίστας περιέχει ένα επιπρόσθετο πεδίο το οποίο αποθηκεύει την τιμή της ακμής

- Κατευθυνόμενα γραφήματα: `graph`, `GRAPH<vtype, etype>`
- Μη κατευθυνόμενα γραφήματα: `ugraph`, `UGRAPH<vtype, etype>`
- Υλοποίηση των τύπων γραφημάτων στην LEDA: αναπαράσταση λιστών γειννίας με χρήση γραμμικών λιστών (χρησιμοποιούνται διπλά διασυνδεδεμένες λίστες κορυφών και ακμών)
- Απαιτήσεις χώρου για τον τύπο `graph`: $O(1) + 44m + 52n$ bytes
- Απαιτήσεις χώρου για τον τύπο `GRAPH<T1, T2>`:
 $O(1) + 44m + 52n + \text{sizeof}(T1) n + \text{sizeof}(T2) m$ bytes

Ορισμός γραφημάτων, κορυφών και ακμών

```
graph G;    // G is initialized to the empty graph

node v,w;   // initial values are unspecified for
edge e,f;   // nodes and edges, however...

node u=nil; // we can initialize a node or edge to the
             // special value nil.
             // nil is not a node or edge of any graph.
```


- **Επαναλήπιες Γραφημάτων**

```
forall_nodes(v,G) { } // iterates over all nodes of G
forall_edges(e,G) { } // iterates over all edges of G

// iterates over all edges e out of v,
// i.e., source(e)=v
forall_out_edges(e,v) { }
forall_adj_edges(e,v) { }

// iterates over all edges e incident to v,
// i.e., target(e)=v
forall_in_edges(e,v) { }

// iterates over all edges e incident to and from v
forall_inout_edges(e,v) { }
```

- \exists επίσης κλάσεις τύπου *Iterator*, με χρήση του γνωστού σχεδιαστικού προτύπου Iterator δείτε το εγχειρίδιο της LEDA

Χρήση Επαναληπιών

```
int m = 0;           // counts the number of edges in G
forall_edges(e,G)   // this number is also available as
    m++;            // G.number_of_edges()
```

Πίνακες Κορυφών και Ακμών (Node and Edge arrays)

- Επιτρέπουν την συσχέτιση πληροφορίας (π.χ. κόστος, id) με κορυφές και ακμές

- ```
// Name is indexed by the nodes of G; each entry
// of Name is initialized to the empty string.
node_array<string> Name(G);
```

```
// Length is indexed by the edges of G; each entry
// of Length is initialized with the value 1.
edge_array<int> Length(G,1);
```

```
// ...
```

```
Name[v] = "Patra";
Length[e] = 37;
```

Γραφήματα στην LEDA – Συσχετισμός Πληροφορίας με Κορυφές/Ακμές

- Παράδειγμα: ανάθεση αριθμών από 0 μέχρι $n - 1$ στις κορυφές του G
- ```
node_array<int> Number(G);
int count = 0;
forall_nodes(v,G)
    Number[v] = count++;
```

Παραμετρικά Γραφήματα

- Εναλλακτική μέθοδος στους πίνακες κορυφών και ακμών

- `GRAPH<string,int> H;`

```
H[v] = "Patra";    // v must be a node of H  
H[e] = 37;         // e must be an edge of H
```

Πίνακες Κορυφών/Ακμών και Παραμετρικά Γραφήματα

- Οι πίνακες κορυφών και ακμών χρησιμοποιούνται μόνο για στατικά γραφήματα, δηλ. μία νέα κορυφή (ακμή) δεν θα έχει ένα αντίστοιχο στοιχείο στον πίνακα κορυφών (ακμών)
- Τα παραμετρικά γραφήματα είναι πλήρως δυναμικά
- Ένας οποιοσδήποτε αριθμός πινάκων κορυφών και ακμών μπορούν να ορισθούν για ένα γράφημα

- Γράφημα με δύο κορυφές και καθόλου ακμές

- ```
graph G;
G.new_node();
G.new_node();
node v;
forall_nodes(v,G)
 // ... do something
```

- Δημιουργία ακμής απαιτεί προσδιορισμό αρχικής και τελικής κορυφής

```
node w = G.first_node();
G.new_edge(w, G.succ_node(w));
```

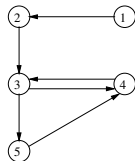
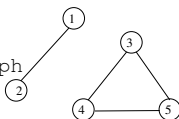
- **Παρατήρηση:** Η LEDA διατάσσει εσωτερικά τις κορυφές (ακμές) ενός γραφήματος G σύμφωνα με την σειρά που αυτές προστέθηκαν στο G .

Ένας καλύτερος τρόπος δημιουργίας ακμών

- Η μέθοδος `G.new_node()` όχι μόνο προσθέτει μια νέα κορυφή στο `G`, αλλά και την επιστρέφει

```
// creation of our example digraph
graph G;
node v1 = G.new_node();
node v2 = G.new_node();
node v3 = G.new_node();
node v4 = G.new_node();
node v5 = G.new_node();
G.new_edge(v1,v2); G.new_edge(v2,v3);
G.new_edge(v3,v4); G.new_edge(v4,v3);
G.new_edge(v3,v5); G.new_edge(v5,v4);
```

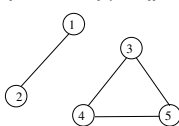

- Αποθήκευση γραφήματος σε αρχείο

```
G.write("graph.gw");
```

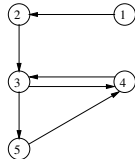
Ένας καλύτερος τρόπος δημιουργίας ακμών

- Αν το G είναι παραμετρικό, τότε μπορούμε να συσχετίσουμε πληροφορία με τις κορυφές και τις ακμές κατά τη διάρκεια της δημιουργίας του

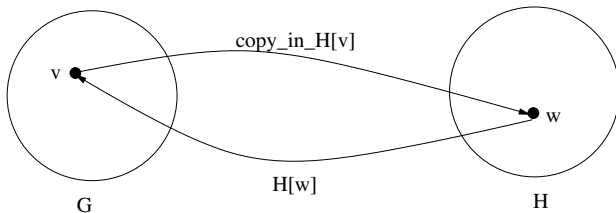


```
// creation of our example digraph
// with info on nodes and edges
```

```
GRAPH<int,int> G;
node v1 = G.new_node(1);
node v2 = G.new_node(2);
node v3 = G.new_node(3);
node v4 = G.new_node(4);
node v5 = G.new_node(5);
G.new_edge(v1,v2,10); G.new_edge(v2,v3,15);
G.new_edge(v3,v4,25); G.new_edge(v4,v3,7);
G.new_edge(v3,v5,0); G.new_edge(v5,v4,37);
```


- Δημιουργία ενός ισομορφικού αντιγράφου H ενός γραφήματος G , έτσι ώστε κάθε κορυφή και ακμή του H να γνωρίζει την αυθεντική της στο G

- Χρήση παραμετρικού γραφήματος για το H και πίνακα κορυφών για το G
- $\forall v \in G: H[\text{copy\_in\_H}[v]] = v$
 $\forall w \in H: \text{copy\_in\_H}[H[w]] = w$

```
#include <iostream>
#include <LEDA/graph.h>

void CopyGraph(GRAPH<node,edge>& H, const graph& G)
{
 node v;
 edge e;
 H.clear(); // reset H to the empty graph

 node_array<node> copy_in_H(G);
 // associates nodes of G with
 // their copies in H

 forall_nodes(v,G)
 copy_in_H[v] = H.new_node(v);

 forall_edges(e,G)
 H.new_edge(copy_in_H[source(e)],copy_in_H[target(e)],e);
}
```

```
int main()
{
 graph G;
 G.read("graph.gw");
 GRAPH<node,edge> H;

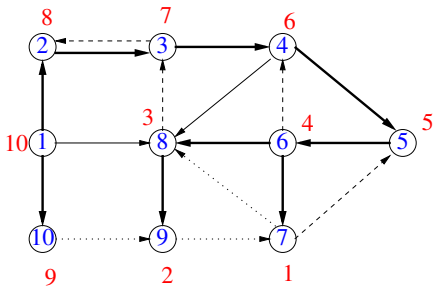
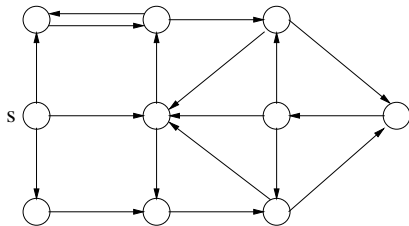
 CopyGraph(H, G);
 cout << endl;
 cout << "n_G = " << G.number_of_nodes() << endl;
 cout << "n_H = " << H.number_of_nodes() << endl;
 cout << "m_G = " << G.number_of_edges() << endl;
 cout << "m_H = " << H.number_of_edges() << endl;
 return 0;
}
```

- Υλοποιούνται με τους συνήθεις πίνακες χρόνος αρχικοποίησης $\sim \#$ κορυφών/ακμών
- Κορυφές/Ακμές ενός γραφήματος αριθμούνται σύμφωνα με τη σειρά δημιουργίας τους, αρχίζοντας από το 0 (αριθμός = *index*)
- Η αρίθμηση μιας κορυφής (ακμής) v (e) είναι διαθέσιμη ως *index*(v) (*index*(e))
- Προσπέλαση στοιχείου $A[v] \implies$
  - Προσπέλαση της δομής αναπαράστασης της κορυφής v για τον προσδιορισμό του *index*(v)
  - Προσπέλαση του στοιχείου $A[\textit{index}(v)]$

- Παρόμοια με node/edge arrays
- Υλοποιούνται με χρήση κατακερματισμού
- Αρχικοποίηση σε $O(1)$ χρόνο

Γραφήματα στην LEDA – Αναζήτηση Πρώτα κατά Βάθος


```
void dfs(node s, node_array<bool>& reached, list<node>& L)
{
 L.append(s);
 reached[s] = true;
 node v;
 forall_adj_nodes(v,s)
 if (!reached[v]) dfs(v,reached,L);
}

list<node> DFS(const graph&, node v,
 node_array<bool>& reached)
{
 list<node> L;
 dfs(v,reached,L);
 return L;
}
```

Κατηγοριοποίηση ακμών

- Διατήρηση δύο αριθμών για κάθε κορυφή v :
  - $dfsnum[v]$: χρόνος (πρώτης) ανακάλυψης
  - $comprnum[v]$: χρόνος εγκατάλειψης
- $e = (v, w)$: καλείται **ακμή δένδρου** αν η $dfs(w, \dots)$ καλείται όταν η e εξετάζεται στην $dfs(v, \dots)$
- Μια ακμή (v, w) είναι
  - ▶ **ακμή δένδρου** ή **εμπρός ακμή** αν $dfsnum[v] < dfsnum[w]$ και $comprnum[v] > comprnum[w]$
  - ▶ **πίσω ακμή** αν $dfsnum[v] > dfsnum[w]$ και $comprnum[v] < comprnum[w]$
  - ▶ **διασυνδετική ακμή** αν $dfsnum[v] > dfsnum[w]$ και $comprnum[v] > comprnum[w]$

```
list<edge> DFS_NUM(const graph& G,
 node_array<int>& dfsnum,
 node_array<int>& compnum)
{
 list<edge> T;
 dfsnum_counter = compnum_counter = 0;

 dfsnum.init(G, -1); // declares all nodes unreachable

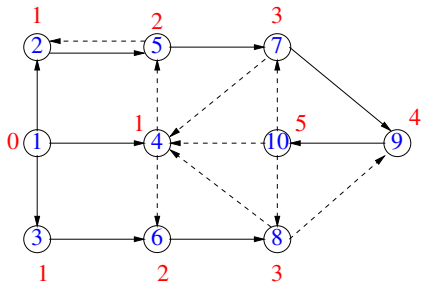
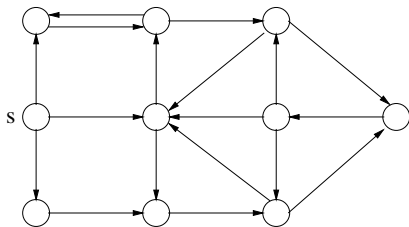
 node v;
 forall_nodes(v, G)
 if (dfsnum[v] == -1) dfs(v, dfsnum, compnum, T);

 return T;
}
```

```
static int dfsnum_counter;
static int compnum_counter;

static void dfs(node v, node_array<int>& dfsnum,
 node_array<int>& compnum, list<edge>& T)
{
 dfsnum[v] = ++dfsnum_counter;
 edge e;
 forall_adj_edges(e, v)
 {
 node w = target(e);
 if (dfsnum[w] == -1)
 {
 T.append(e);
 dfs(w, dfsnum, compnum, T);
 }
 }

 compnum[v] = ++compnum_counter;
}
```



```
void BFS(const graph&, node s, node_array<int>& dist)
{
 queue<node> Q;
 node v,w;
 forall_nodes(w,G)
 dist[w] = -1;

 dist[s] = 0;
 Q.append(s);

 while (!Q.empty())
 {
 v = Q.pop;
 forall_adj_nodes(w,v)
 if (dist[w] < 0)
 { Q.append(w);
 dist[w] = dist[v]+1;
 }
 }
}
```

- Έλεγχος εαν ένα δεδομένο κατευθυνόμενο γράφημα $G = (V, E)$ είναι άκυκλο
- Αν ναι, υπολογισμός της *τοπολογικής διάταξης ή ταξινόμησης*:
εύρεση αρίθμησης $\ell : V \rightarrow \mathbb{N}$ τέτοια ώστε $\forall (x, y) \in E, \ell(x) < \ell(y)$

- **Αλγόριθμος:** επαναληπτική διαδικασία
  - Σε κάθε επανάληψη, επιλογή κορυφής v με μηδενικό βαθμό-εισόδου
  - Ανάθεση στην v της επόμενης τιμής στην αρίθμηση, και διαγραφή της μαζί με τις εξερχόμενες ακμές της
  - Αν σε κάποια επανάληψη δεν υπάρχουν κορυφές μηδενικού βαθμού-εισόδου, τότε η επαναληπτική διαδικασία τερματίζει· αλλιώς, συνεχίζει
  - Αν στον τερματισμό το G είναι το κενό γράφημα, τότε είναι άκυκλο· αλλιώς, περιέχει κύκλο
- Χρόνος εκτέλεσης: $O(n + m)$ - γιατί ;

- Ζητείται συνάρτηση

```
bool TOPSORT(const graph& G, node_array<int>& ord);
```

η οποία επιστρέφει `true` αν το G είναι άκυκλο, αλλιώς `false`. Στην πρώτη περίπτωση επιστρέφει επίσης την τοπολογική διάταξη των κορυφών του G στον πίνακα `ord`

- *Πώς υλοποιείται ο αλγόριθμος χωρίς διαγραφή του γραφήματος ;*

```
bool TOPSORT(const graph& G,node_array<int>& ord)
{
 // initialization
 node_array<int> INDEG(G);
 queue<node> ZEROINDEG;
 node v,w;
 forall_nodes(v,G)
 if ((INDEG[v] = G.indeg(v)) == 0)
 ZEROINDEG.append(v);

 // removing nodes of indegree zero
 int count = 0;
 ord.init(G);

 while (!ZEROINDEG.empty())
 {
 v = ZEROINDEG.pop();
 ord[v] = ++count;
 forall_out_edges(e,v)
 { node w = G.target(e);
 if (--INDEG[w] == 0) ZEROINDEG.append(w);
 }
 }
 return (count == G.number_of_nodes());
}
```

- Δημιουργία γραφημάτων με ακολουθίες λειτουργιών `new_node` και `new_edge` είναι αρκετά κουραστική (και βαρετή)
- Η LEDA παρέχει μια αρκετά μεγάλη συλλογή από γεννήτριες γραφημάτων
  - Δημιουργία πλήρους γραφήματος G με n κορυφές: $\forall v, w \in G$, η ακμή (v, w) ανήκει στο G

```
complete_graph(graph& G, int n);
```

- Δημιουργία τυχαίου γραφήματος με n κορυφές και m ακμές

```
random_graph(graph& G, int n, int m);
```

- $\exists$ διάφορες άλλες γεννήτριες οι οποίες κατασκευάζουν ειδικά γραφήματα, π.χ. επίπεδα (planar), πλέγματα (grids), διμερή (bipartite), κλπ

- Η κλήση

```
random_graph(graph& G, int n, int m, bool no_anti_parallel_edges,
 bool loopfree, bool no_parallel_edges);
```

δημιουργεί ένα τυχαίο γράφημα G με n κορυφές και m ακμές σύμφωνα με το μοντέλο $G_{n,m}$

- Μια τυχαία ακμή επιλέγεται από ένα σύνολο C που ορίζεται ως εξής
  - Το C αρχικοποιείται με το σύνολο όλων των n^2 ζευγών των κορυφών, αν `loopfree = false`, ή με το σύνολο όλων των $n(n-1)$ ζευγών διαφορετικών κορυφών, αν `loopfree = true`
  - Η επιλογή ενός ζεύγους (v, w) από το C συνεπάγεται τη διαγραφή του από το C αν `no_parallel_edges = true`, και το αντίθετο ζεύγος (w, v) διαγράφεται από το C αν `no_anti_parallel_edges = true`

Ειδικές περιπτώσεις της `random_graph`

// The following pairs of calls are equivalent

```
random_graph(G, n, m);
random_graph(G, n, m, false, false, false);
```

```
random_simple_graph(G, n, m);
random_graph(G, n, m, false, false, true);
```

```
random_simple_loopfree_graph(G, n, m);
random_graph(G, n, m, false, true, true);
```

```
random_simple_undirected_graph(G, n, m);
random_graph(G, n, m, true, true, true);
```

- Η συνάρτηση

```
void test_graph(graph& G)
```

δημιουργεί διαλογικά ένα γράφημα που ορίζεται από τον χρήστη

Τέλος Ενότητας

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το παρόν έργο αποτελεί την έκδοση **1.0**.

Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών, Χρήστος Ζαρολιάγκης, 2014. «Τεχνολογίες Υλοποίησης Αλγορίθμων». Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<https://eclass.upatras.gr/courses/CEID1084>

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση, Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό.

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0>

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει :

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει) μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους